

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **Imex Group s.r.o.**, se sídlem Milíčova 1343/16, Ostrava – Moravská Ostrava, zast. JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem se sídlem Těsnohlídkova 9, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**, se sídlem Na Františku 32, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2009, č. j. 55872/08/07400/01000, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 11. 2012, č. j. 9 Ca 317/2009 – 70,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Průběh řízení

Rozhodnutím Licenční správy Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 27. 11. 2008, č. j. 44860/08/07430/07400, byla žalobci odejmuta licence k vývozu blíže určeného vojenského materiálu do Gruzie. O rozkladu žalobce proti tomuto rozhodnutí rozhodl ministr průmyslu a obchodu svým rozhodnutím ze dne 29. 7. 2009, č. j. 55872/08/07400/01000, tak, že rozklad zamítl a citované rozhodnutí Licenční správy potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu k Městskému soudu v Praze.

Městský soud žalobě vyhověl a napadené rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu zrušil svým rozsudkem ze dne 28. 11. 2012, č. j. 9 Ca 317/2009 – 70, neboť dospěl k závěru, že toto rozhodnutí vychází z nedostatečně zjištěného skutkového stavu a je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť se nevypořádává s tvrzením žalobce o aktuální situaci v Gruzii a neuvádí úvahy, jimiž se žalovaný řídil při výkladu právních předpisů a hodnocení podkladů rozhodnutí.

Proti tomuto rozsudku městského soudu nyní žalovaný („dále jen stěžovatel“) brojí kasační stížností.

II. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

Stěžovatel ve své kasační stížnosti uplatnil důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“); namítl tedy nesprávné posouzení právní otázky městským soudem.

Před tím, než Nejvyšší správní soud mohl přistoupit k věcnému posouzení stížných námitek, se zabýval tím, zda kasační stížnost byla podána včas. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti totiž nelze prominout (§ 106 odst. 2 *in fine* s. ř. s.) a soud musí takový opožděný návrh odmítnout (§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

Kasační stížnost je opožděná.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Nejvyšší správní soud ze spisu městského soudu zjistil, že napadený rozsudek byl stěžovateli doručen dne 31. 1. 2013 do datové schránky (*viz Potvrzení o dodání a doručení do datové schránky* na č. l. 69 spisu městského soudu). Není tak správné tvrzení v kasační stížnosti, podle něhož byl napadený rozsudek doručen stěžovateli dne 1. 2. 2013.

Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůta určená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Dnem určujícím běh lhůty pro podání kasační stížnosti je den jejího doručení stěžovateli (srov. § 106 odst. 2 s. ř. s.), v projednávaném případě čtvrtek 31. 1. 2013. Posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti tak byl čtvrtek 14. 2. 2013.

Byť je samotná kasační stížnost označena datem 14. 2. 2013, z otisku razítka podatelny městského soudu vyplývá, že stížnost byla tomuto soudu osobně předána až následující den, tedy v pátek 15. 2. 2013 (*viz* č. l. 2 spisu Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 26/2013). Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal. V projednávaném případě však byla kasační stížnost podána u městského soudu opožděně, lhůta pro podání kasační stížnosti tak zachována nebyla.

III. Závěr

Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl jako opožděnou.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. dubna 2014

JUDr. Radan Malík
předseda senátu